

(Açılış)

4.12.969

S.D. Bugünkü yayınıımızda Yurt ve dünya olaylarına bir bakış
başlıklı yazımızı dinliyeceksiniz:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

4.12.969

Son günlerin memleket ve dünya olayları

Çorluya bağlı Değirmenköy çiftliğinde, köylülerin , çiftlik beyi-
nin köy topraklarını işgal edip yıllardanberi kullanmasına karşı
direnişi , toprağı ağaların tasallutundan kurtarma gibi belirli şe-
killer aldı. Çiftlik ağasının yıllardanberi topraklarını işgal edip
işletmesine karşı köylüler mahkemelere başvurup ve bütün kanun
yollarını denedikten sonra nihayet topraklarını bizzat kurtarmaktan
başka çare kalmadığını anladılar. Çünkü Demirel hükümeti daha 1966
da Tapu ve Kadastro kanununu değiştirmeye önyak olmuş ve toprak
ağalarına bir iki yalancı şahitle kendilerine ait olmıyan top-
raklara sahip çıkma imkânını sağlamıştır.

Bu imkândan faydalanan Demirmenköy çiftliği ağası köylülerden

gaspettiği toprakların tapusunu çıkardığından mahkemeler bu kanuna uyarak ağa ve derebeyleri haklı çıkarmaktan başka birşey yapamamışlardı. Fakat köylüler kendi haklarını aramak, topraklarını ağanın işgalinden kurtarmakta kararlı idiler. Bu kararlarında bir yandan uyanık işçi ve dindikacıların, gençlerin ve yurtsever basının kendilerinden yana olduğunu ve kendilerine yardım ettiklerini görüyorlardı. Bu dayanışmadan da hız alan Demirmenköy köylüleri ağaya karşı topraklarını kurtarma hareketine giriştiler ve kendi topraklarını işgal ettiler. Köylüler Demirel hükümetinin ağayı savunmak üzere gönderdiği jandarma birliklerine karşı topraklarını başarı ile savundular ve kurtardıkları toprakları ortaklaşa işliyeceklerini ve mahsulünü de emeğe göre aralarında paylaşacaklarını ilan ettiler.

Hükümet, topraklarını jandarmaya karşı başarı ile savunan köylü direnişini kırmak için orduyu Demirmenköy köylülerinin üzerine sürdü.

Köylüler ordu ile çatışmamak için ağanın tasallutundan kurtardıkları öz topraklarından çekilmek ve topraklarını tekrar ağaya terketmek zorunda kaldılar. Böylece yurdun bağımsızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlüğünü korumak üzere kurulmuş olan ordu, Demirel iktidarı tarafından ortaçağ kalıntısı ağa-Derebeyi düzeninin korunmasında kullanıldı.

Çünkü Demirel iktidarı orduyu esas gayesine yani yurdun bağımsızlık ve egemenliğini kurmak gibi bir ödevde kullanmaktan çoktan vazgeçmiş,

Natolara ve Amerikan emperyalizmine kapitülasyonlar tanımış, 35 milyon metre kare yurt toprağını egemenlik hakları ile beraber askeri üs kursunlar diye emperyalistlere teslimine rıza göstermişti.

Bu olaydan şu sonuçlar çıkarılıyordu: Bir kere işçi sınıfı , yurtsever aydın ve köy emekçileri arasında yakın bir dayanışma ve elbirliği hareketi , yani işçi-köylü birliği yönünde önemli bir adım atılmıştı. İktidarın , halkçı güçler arasında olan ordu ile öteki devrimci güçler arasını açmak , bunlar arasında kanlı bir uçurum kazımak taktiği ⁿⁱ bir daha uygulanmıştır. Fakat bir yandan devrimci işçi , öğrenci ve köylüler iktidarın bu açmazına düşmeyerek ordu ile çatışmaktan çekinmişlerdi. Ne var ki iktidar da devrimci güçlerin bu endişesini bildiğinden orduyu işçi Silahtarğa , Keban Barajı inşaatı, Singer grevlerinde olduğu gibi işçiye karşı kullandığı gibi öğrenci ve köylü hareketine karşı kullanmayı da bir adet haline getirmiştir. İktidar kendisine bağlı bazı generalleri alet ederek

orduyu devrimci harekete karşı kullanırken şöyle bir iki başlı ^{dir} hedef gütmektedir: Devrimci güçler protesto hareketlerinde ordunun karşısında gerileseler de işbirlikçi iktidar kârlıdır. Gerilemeseler çatışmalar da kârlıdır. Böylece ordu meselesi gerek ordudaki yurtsever, devrimci subay ve komutanlar için, gerekse devrimci güçler için ~~xbix meselex~~ çözümlenmesi gereken bir sorun olarak belirlemektedir. Ve silahlı kuvvetlerdeki yurtsever subaylar iktidarın ve bazı iktidara bağlı generallerin kendilerini devrimci güçleri makasa alan bir güç olarak kullanmasından rahatsızdır ve ordunun köylü-işçi hareketine karşı kullanılan bir alet olmaktan çıkarılmasını, Atatürk zamanında olduğu gibi yurdun bağımsızlık ve egemenlik haklarına kasdeden emperyalizme karşı bir savaş aracı olarak kullanılmasını istemektedirler.

Geride bıraktığımız günlerde , dünya kamu oyu bir yandan Amerikan bilim adamları ile astronotlarının ay araştırmalarında elde ettiği başarı , bir yandan da Amerikan emperyalistlerinin Viyetnamda tertipledikleri yığinsal katliamların haberleri ile çalkandı. Güney Viyetnam Geçici Devrimci hükümetinin Amerikan askerlerinin Viyetnamdaki katliamları hakkında yaptığı açıklamalar dünya kamu oyunda hatta Birleşik Amerikanın barışçı çevrelerinde derin bir hiddet ve nefret uyandırdı. Bazı Amerikan senatörleri katliamlar hakkında Meclis soruşturması açılmasını istediler. Katliamı tertipliyen asker ve subaylar, Amerikada gazete ve televizyon muhabirlerine verdikleri demeçlerle olayı doğruladılar, yalnız katliam emrinin yukarıdan verildiğini söylediler. Amerikan asker ve subaylarının da doğruladığına göre Güney Viyetnamın kuzey bölgesindeki Songmi köyünde 567 →

sivil barbarca öldürülmüştür. Bunlar arasında 200 kadar çocuk da vardır. Mekong Deltasındaki Ba Lang An köyünde 1500 sivil öldürülmüştür. Kang Ring Paola Kondor toplama kamplarında Amerikan askerleri binlerce insanı telef etmişlerdir. Amerikan askerlerinin katliam metotları arasında insanları mavnalara bindirip denizde boğmak, helikopterlere bağlayıp yerlerde sürüklemek gibi barbarca yöntemler de vardır.

Bu olaylar Amerikan emperyalizminin dünya halklarını boyunduruğa vurmak üzere başvurduğu kanlı metotları açıkça göstermektedir. Ve bu olaylardan yine anlaşılmaktadır ki bir memleket^{ten}te, emperyalizm kovulmadan emperyalizmin silahlı kuvvetleri, politik hegemonya araçları, askeri üsleri atılmadan o memleket milli sınırları içinde rahat bir nefes alamaz, ulusal kaynaklarını kullanarak kalkınma ve ilerleme yoluna giremez.

Viyetnam halkının kurtuluşa kavuşmasının tek yolu Amerikan işgal kuvvetlerinin bu memleketten kayıtsız şartsız çıkmasıdır. Bunun gibi Türkiyenin de tek kurtuluş yolu ikili anlaşmalardan, Natolardan ve emperyalizmin, politik ekonomik askeri hegemonyasından kurtulmaktır. Fakat bu hedef kolayca ulaşılacak bir amaç değildir. Çünkü , Norveç Orientirung dergisinin açıkladığına göre Amerikalılar, "ato çerçevesi içinde , Mak ^{el} ~~Konley~~ planı ~~xxx~~adı ~~xxx~~altında adı ile bir plan geliştirmişler. Bu plana göre Natoya dahil olup da Amerikan emperyalizmine cepe ^h almaya yüz tutan ülkeler ~~ix~~ ya askeri müdahale ile işgal edilecek, ya da Yunanistanda yapıldığı gibi faşist darbe-lerle elde tutulacaktır.

→ Amerikan emperyalistlerinin ve Natocuların bu saldırı ve askeri müdahale planlarına , Nato ülkelerine kukla hükümetler ve işbir-

likçi zümreleri besleyip kuvvetlendirmelerine rağmen Natonun kap-sadığı batı Avrupa ülkelerinde derin politik sosyal sarsıntılar baş-göstermiştir. Şimdilik bu sarsıntılar en çok İtalya ve Fransada hızla gelişmektedir. İtalyada işçiler, orta tabakalar ,aşağı yukarı bir yıldanberi devamlı grev ve protesto hareketlerine girişmişlerdir. Bu hareketler 18 Kasım genel greviyle düğümlenmiştir. 18 Kasımda İtalyada 20 milyon kadar işçi ve emekçi Natoya bağlı hükümetin harpçı, ve emekçi yığınlarına karşı politikasını protesto maksadı ile 24 saat işlerini bırakmışlardır. İşçiler ve sendikacılar harp masrafla-rının kısıtlanmasını , Natodaki saldırı planlarından vazgeçilmesini ve sosyal ve ekonomik haklarının verilmesini istemekteydiler. Fakat genel kanıya göre İtalyadaki grevlerden maksat (bazı günlü

ekonomik istekleri elde etmek değil, büyük tekeller hegemonyasını devirmek ve gerçek demokratik bir idare kurmaya doğru yönelmiştir. ^{ektir}

Fransada da durum aşağı yukarı bu yönde gelişmektedir. Fransız sendikaları ,köy emekçileri , hatta esnaf ve orta tabakalar büyük Fransız tekellerinin menfaatlerini savunan Eampidu idaresine karşı zincirleme grev ve protesto hareketlerine girişmişlerdir. Grev ve protesto hareketleri sıra ile bütün üretim kollarını kapsamakta , tekeller hegemonyasının ekonomik ve politik temellerini sarsacak bir nitelik kazanacaktır. ^{maafadur}

Natonun ve Nato memleketlerindeki işbirlikçi büyük tekeller idaresinin derin bunalımlar geçirdiği ve ^{Batı} Avrupa halklarının yeni demokratik, barışçı bir düzen aramaya koyuldukları ve bu yönde sosyalist

memleketlerle yakın ~~birxxx~~ ve dostça bir işbirliği aradıkları ,
soğuk harbi bütün şekilleri ile önlemek istedikleri artık gizlene-
mez bir gerçek halini almıştır. Bu bakımdan Af idarecilerinin
Näto Nükleer Planlama grubunda olduğu gibi emperyalistlere yeni
yeni tavizler vermesi ve onların harpçi politikasına daha yakından
bağlanmaları Türkiyeyi Avrupadaki gelişmeler karşısında tamamen
~~ferri~~ ^{edilmiş} duruma düşürecek niteliktedir.

(Kapanış)

S.D. yayınıımız burada bitti. Ocak ayının 1 inde aynı ssatte tekrar
buluşmak üzere hoşça kalın.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI